

2. Кузьмін О.Е., Мельник О.Г. Діагностика потенціалу підприємства\ Маркетинги і менеджмент інновацій. 2011.-№1.- с. 155-166
3. Сокирська І.Г. Діагностика фінансового забезпечення діяльності підприємства\ І.Г. Сокирська \ Фінанси України. – 2003. - №1.- с. 89-93.
4. Шумпетер Й. Теория экономического развития. – М.: Прогресс, 1982. – 401 с.

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Н.О. Безнощенко
К.В. Юшко

Одеський національний політехнічний університет

Одним з важливих важелів ринкового механізму господарювання є економічний потенціал, що притаманний без виключення всім економічним системам. Досвід провідних світових економічних систем підкреслює значущість дослідження системоутворюючих засад формування і використання потенціалу в усіх його формах та проявах. Сучасний економічний розвиток свідчить про необхідність використання нових підходів до управління потенціалом і розвитком підприємств.

Формування економічного потенціалу підприємства виконується на основі кадрового, виробничого, інноваційного, організаційного та управлінського потенціалу. Саме економічний потенціал підприємства є основою прийняття стратегічних рішень, визначення напрямів його розвитку, формування програми дій на майбутнє, базовим критерієм управлінських процесів. [1, с.12]

Під економічним потенціалом підприємства розуміється властивість підприємства забезпечувати власне довготривале функціонування і досягнення стратегічних цілей на основі використання наявних ресурсів.

У сучасних умовах управління економічним потенціалом промислового підприємства виступає як загальноекономічний чинник раціонального споживання ресурсів та ефективного функціонування виробничої системи. Відомо, що навіть ті підприємства, які мають близькі за рівнем потенціали, часто розрізняються за результатами їх діяльності. При інших рівних умовах, величина результату буде тим більша, чим вдалішою буде система управління економічним потенціалом підприємства.

Характеризуючи систему управління економічним потенціалом промислового підприємства, підкреслимо, що взаємозв'язок промислового підприємства та його економічного потенціалу ґрунтується на методах управління. [2, с. 11-17]

Наявність прогресивних методів управління та вмiле їх використання є передумовою ефективності управління і господарських процесів. Методи управління покликані забезпечити високу ефективність діяльності колективів, їх злагоджену роботу, сприяти максимальній мобілізації творчої активності кожного члена. Цим методи управління відрізняються від усіх інших технічних та технологічних методів, які використовуються в ході вирішення комплексних виробничо-господарських завдань.

Практична реалізація функцій управління здійснюється за допомогою системи методів управління. Привести в дію організовану систему, щоб одержати потрібний результат, можна лише через вплив на неї керуючого органу чи особи. При цьому необхідні певні інструменти погодженого впливу, які й забезпечують досягнення поставлених цілей.

Управління фірмою (підприємством, організацією) спрямоване на людей, коло їхніх інтересів, передовсім матеріальних. Тому основою класифікації методів управління є внутрішній зміст мотивів, якими керується людина у процесі виробничої чи іншої діяльності. За своїм змістом мотиви діяльності можна поділити на матеріальні, соціальні та мотиви примусового характеру. Відповідно до цього розрізняють такі методи управління: а)

економічні; б) соціально - психологічні; в) організаційні методи управління діяльністю підприємств [1].

Вони органічно взаємозв'язані й використовуються не ізольовано, а комплексно. Проте провідними треба вважати саме економічні методи. Організаційні методи створюють передумови для використання економічних методів. Соціально-психологічні методи доповнюють організаційні та економічні й утворюють у сукупності необхідний арсенал засобів управління діяльністю підприємства, будь-якого суб'єкта підприємницької чи іншої діяльності. Професійне, вміння застосування економічних, соціально-психологічних та організаційних методів управління здебільшого забезпечує достатньо ефективне господарювання.

Формування цілеспрямованого впливу на трудові колективи та їх окремих членів безпосередньо пов'язане з мотивацією, тобто використанням факторів, які визначають поведінку людини в колективі в процесі виробництва.

Звідси випливає дуже важлива вимога до методів управління: методи управління повинні мати свою мотиваційну характеристику, що визначає напрям їх дії. Ця характеристика показує мотиви, які визначають поведінку людей і на які орієнтована відповідна група методів.

Ефективність застосування методів управління в основному залежить від рівня кваліфікації керівних кадрів, що зумовлює потребу систематичної і цілеспрямованої підготовки та повсякденного використання всіх зазначених напрямів впливу на колектив і окремих людей.

Таким чином, система управління економічним потенціалом повинна являти собою гнучку систему, що буде змінюватися, пристосовуючись до ринкової економіки, забезпечуючи ефективність діяльності промислового підприємства.

Література:

1. Сабадирьова А. Л. Потенціал і розвиток підприємства [текст]: Навчальний посібник / А.Л. Сабадирьова, О.М. Бабій, Т.В. Куклінова, Д.Є. Салавеліс – Одеса: ОНЕУ, ротاپринт, 2013. – 343 с.
2. Касьянова Н. В. Планування маркетингу. 2-ге вид. перероб. та доп. [текст]: підручник / Н. В. Касьянова, Д. В. Солоха, В. В. Морєва, О. В. Белякова, О. Б. Балакай – К.: «Центр учбової літератури», 2013. – 248 с.
3. Друкер П.Ф. Ефективний керівник / П.Ф. Друкер – М: Ин-т управления, 2003. – 540 с.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

А.Г. Сержанова

Одеський національний політехнічний університет

Останні десятиріччя характеризуються стрімким розвитком інформатизації економіки та суспільства. Це зростання здійснювалося завдяки поширенню Інтернету та інших засобів розповсюдження інформації. Внаслідок цього, економічні процеси стали поширюватися у віртуальному середовищі, створюючи підстави для визнання інформації, як товару, що має характерні якісні ознаки та цінність. В той же час рівень інформатизації значною мірою залежить від повноти, точності, достовірності та своєчасності надання інформації.

Під інформатизацією розуміють соціально-економічний та науково-технічний процес, який розвивається в юридичній площині. Основною метою його є досягнення рівня інформованості населення країни, а також забезпечення належної якості управління економікою країни.

Однією з причин розвитку процесу інформатизації суспільства, який почався в другій половині ХХ століття є цілком закономірна реакція соціального відторгнення тієї масової стандартизації та уніфікації, яка характерна для індустріального суспільства.

Для становлення сучасного ринку інформаційних технологій в Україні необхідне об'єднання зусиль розробників інформаційних систем. Потрібна консолідація зусиль з просування на зовнішніх ринках конкурентоспроможної продукції українських компаній, злиття наукового і виробничого потенціалу України для створення програмного забезпечення, яке відповідає міжнародним стандартам, а також умовам для подальшого розвитку в галузі